

בלמ"ס

1

2

בית הדין הצבאי המחוזי

3

מחוז שיפוטי דרום

4

סא"ל רונן שור – סגן נשיא בפני:

5

6

המבקש: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, סגן סתיו תורג'מן)

7

8

נגד

9

10

המשיב: ח/XXX רב"ט ח' ש' (ע"י ב"כ, סגן ליאור אטקין)

11

12

גזר - דין

13

רקע

14

1. הנאשמת, רב"ט ח' ש', הורשעה על-פי הודאתה בכתב אישום מתוקן בשתי עבירות של שימוש בסם מסוכן. החל מחודש נובמבר 2018 ועד ליום מעצרה בחודש פברואר 2019, בבה"ד XXX, השתמשה הנאשמת בסם מסוכן מסוג קנאביס לכל היותר ב- 4 הזדמנויות. כמו כן, החל מיום גיוסה (מרץ 2018) ועד לשלהי חודש ינואר 2019 השתמשה בסם האמור בנסיבות אזרחיות בכ- 20 הזדמנויות.

15

16

17

18

19

20

2. הנאשמת התגייסה במסגרת מערך איתן, משרתת כמאבטחת מתקנים ונשפטה שלוש פעמים בדין משמעתי. הוריה של הנאשמת התגרשו בעודה ילדה, אמה משתכרת בצורה זעומה וזוכה להבטחת הכנסה מן הביטוח הלאומי, וסבתה של הנאשמת נפטרה לפני כחמש שנים.

21

22

23

24

3. לבית הדין הוגש על-ידי ההגנה תסקיר עונש שהוכן על-ידי קרימינולוגית שיקומית מטעם גחל"ת. זאת בהתאם לנוהל חדש של אכ"א הנוגע ל"תקופת הרצה" של תסקירי עונש במערכת הצבאית, בניסיון לדמותם לתסקיר שירות המבחן במערכת השיפוט הכללית.

25

26

27

28

4. יצוין, כי בהתאם לסעיף 37 לחוק העונשין, התשל"ז – 1977, ולפסיקה המרובה בסוגיה, "על התסקיר לפרוש יריעה רחבה ככל הניתן של מערך הנסיבות האישיות

29

30

בלמ"ס

- 1 הקשורות בנאשם לצד הערכה ביחס לטיב העונש מן האספקט השיקומי של העבריין"
2 (ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2012), בפסקה 14 לפסק-דינו של
3 השופט זילברטל (2012)). ברם, סוגיית התסקיר באשר לחיילים "מן המניין"
4 אינה מוסדרת, לעת הזאת, בחקיקה (השוו: סעיף 33א לחוק השיפוט הצבאי,
5 התשט"ו – 1955). בנוסף, קיימים מספר פערים בין המערכת הכללית לזו
6 הצבאית באשר לתנאי הסף לעריכת התסקיר, מעמדו של עורך התסקיר, אופן
7 הבאת התסקיר בפני הערכאה השיפוטית ועוד. יתרה מכך, בהתאם לנוהל
8 הצבאי החדש, התסקיר אינו אמור להתייחס לטיב העונש שיש בו "סיכוי
9 להחזיר את הנאשם למוטב", כלשון סעיף 37(ב) לחוק העונשין. נוכח מעמדו
10 המורכב, אם כן, של תסקיר העונש המוגש על-ידי ההגנה, והעובדה כי מדובר
11 בסוגיה שטרם נחרשה בנתיבי הפסיקה הצבאית – נתייחס בזהירות הנדרשת
12 לתוכנו של התסקיר.
- 13 5. במקרה דנן, התביעה מסרה כי הסכמתה להגשת התסקיר היא מסויגת, שכן
14 לשיטתה בהתאם להוראות הדין לא ניתן לאפשר, במסגרת הדיונית הנוכחית,
15 הבאת ראיות והעלאת טענות הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירה, ולמצער אלו
16 החורגות מגדרי כתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים.
- 17 6. בתסקיר מפורטים הרקע המשפחתי והאישי של הנאשמת. עורכת התסקיר
18 התרשמה כי הנאשמת אמינה ובעלת עורף משפחתי תומך. מצבה הכלכלי יציב
19 ואינה זקוקה כעת לסיוע מערך הת"ש. הנאשמת טענה, כי השתמשה בסם
20 מספר פעמים בודדות "בעקבות מערכת יחסים רומנטית שניהלה עם בחור
21 שמשתמש וסוחר בסם והוא שרצה שהיא תתנסה בסם". עורכת התסקיר
22 התרשמה, כי הנאשמת פיתחה יחסי תלות בבן הזוג ועל-כן לא הצליחה
23 להתמיד בסירובה שלא להשתמש בסם. כיום, הנאשמת אינה מצויה עמו
24 בקשר נוכח הבנתה כי הקשר פוגע בה, ובן זוגה הנוכחי אינו תומך בשימוש
25 בסם. הערכה נוספת הינה, כי השימוש הראשוני בסם הגיע גם מניסיון של
26 הנאשמת "להתמודד עם קשיים רגשיים אותם היא סוחבת עמה בעקבות מות
27 סבתה, אליה הייתה מאוד קשורה". הנאשמת נטלה אחריות מלאה על מעשיה,
28 למדה את הלקח והביעה חרטה עמוקה. ניכר כי הנאשמת בעלת מוטיבציה
29 גבוהה לשרות צבאי. עורכת התסקיר סיכמה, כי לנאשמת "יכולות גבוהות
30 לשיקום צבאי והסתגלות אזרחית בעתיד" והיא ממליצה כי תמשיך את

בלמ"ס

שירותה בתפקידה הנוכחי. יצירת חווית שירות חיובית אף תקטיין את הסיכוי לתלות רגשית באחרים.	1
7. לתסקיר צורף מכתב הבהרה נוכח פנייה של התובע הפיקודי. במכתב צוין, כי לנאשמת הוצג כתב האישום המתוקן והנאשמת מסרה כי "לא זכרה לומר מספר מדויק של שימושים בסם בעת חקירתה וכי החוקרת לחצה עליה לציין מספר". נוכח רצונה לסיים את החקירה בחרה להסכים עם אמירות החוקרת. הודגש, כי התייחסות הנאשמת מהווה חלק משקלול רחב של מידע שעל בסיסו נבנה התסקיר.	2
8. המשקל שיינתן לדברי הנאשמת בפני עורכת התסקיר ולהתרשמותה של האחרונה מן הנאשמת – יידון בעת ההכרעה, הן באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והן באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.	3
9. מפקדתה של הנאשמת העידה על השינוי המשמעותי לטובה שחל בהתנהגותה של הנאשמת במהלך השירות הצבאי, לאחר "שסוף סוף מישהו מאמין בה" ועל הרקע המורכב ממנו הגיעה. המפקדת עמדה על אכזבתה והפתעתה ממעשיה הנוכחיים של הנאשמת. לשיטתה, ענישתה הנדרשת של הנאשמת אינה צריכה לפגוע בעתידה לאחר השחרור וברצון להעניק לה "נקודת פתיחה" שווה לאור השינוי בהתנהלותה. היא מאמינה כי יחד עם הסגל יוכלו להעניק לה את הכלים המתאימים לשיקומה והיא מעוניינת בחזרתה של הנאשמת ליחידה. מהעדות עלה, כי המפקדת לא ידעה קודם לכן שהנאשמת השתמשה בסם מסוכן בנסיבות צבאיות בחודשים האחרונים. לדבריה, על הנאשמת לשאת נשק במסגרת תפקידה, אך ישנם מופעים שונים, אף בתוך הבסיס, בהם החיילים אינם נושאים נשק.	4
10. אמה של הנאשמת מסרה עדות שיצאה מן הלב ונכנסה אל הלב. הנאשמת היא בתה היחידה וגודלה לבד ללא מעורבות אביה ממנו התגרשה לפני שנים רבות. לנאשמת לא חסר דבר והיא אדם חכם ונבון, אף כי "ההשפעות שלה שליליות קצת, היא הולכת עם הזרם מה שקרה עכשיו". נוכח מצבה הרפואי הירוד של האם, הנאשמת מסייעת לה בבית ומקלה על אמה בהיבטים רבים. הנאשמת היא רגישה ומות סבתה, שסייעה בגידולה, השפיע עליה בצורה קשה. האם מעניקה תמיכה רבה לביתה מאז מעצרה, ולדבריה הנאשמת מתחרטת עמוקות על מעשיה ובגין הבושה שגרמה למשפחתה.	5

בלמ"ס

11. יצוין, כי גם רמ"ד גחל"ת בחוות-דעתה התרשמה מהתהליך החיובי שעברה 1
הנאשמת מאז גיוסה, תוך שציינה את המוטיבציה להמשך שירות וחרטת 2
הנאשמת על מעשיה. 3
12. **התביעה** בטיעוניה ביקשה להתייחס אל העבירות השונות כאל "אירוע אחד" 4
לשם קביעת מתחם העונש ההולם. התביעה עמדה על הפגיעה בערכים 5
המוגנים והיבטי החומרה בתיק, נוכח השימוש התדיר בסם המסוכן בנסיבות 6
אזרחיות וצבאיות כאחת בפרק-זמן ממושך; הפגיעה באמון המפקדים; וכן 7
לאור תפקידה הרגיש של הנאשמת במסגרתו נשאה נשק. התביעה סבורה כי 8
נוכח הפער העובדתי בין דברי הנאשמת בפני עורכת התסקיר לבין כתב 9
האישום והעדר עדותה של הראשונה בפני בית הדין, משקלו של התסקיר – 10
בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה – הוא נמוך. התביעה סברה, כי מתחם 11
העונש ההולם צריך לנוע בין 3-6 חודשי מאסר בפועל ובהעדר סיכויי שיקום 12
אין מקום לחריגה מן המתחם. אולם, התביעה עתרה לענישה בת 83 ימי מאסר 13
בכליאה ממשית, וזאת לאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת, המוטיבציה 14
לשירות וחג הפסח העומד בפתח. בנוסף, עתרה התביעה למאסר מותנה, 15
הורדה בדרגה ופסילה בפועל של רישיונות הנהיגה לתקופה בת 6 חודשים. 16
13. **ההגנה** עמדה על הנסיבות שהובילו את הנאשמת והשפיעו עליה בביצוע 17
העבירות, נסיבות אשר הוכחו הן מן התסקיר – אשר אינו עומד בסתירה לכתב 18
האישום – והן מעדות האם. קיים פרק-זמן משמעותי במסגרתו הנאשמת 19
אינה נושאת נשק, וזאת בניגוד למקרים אחרים בהם הוכח כי השימושים בסם 20
בוצעו בעת מילוי תפקיד. הנאשמת הגיעה מרקע לא פשוט, היא בתחילת חייה 21
הבוגרים ומצויה כעת בזוגיות בריאה, נוטלת אחריות על המעשים וחוסכת 22
בזמן שיפוטי. התנהגותה בצבא השתנתה לטובה, היא נעדרת עבר פלילי ובעלת 23
עבר משמעותי שאינו מכביד. לטעמה של ההגנה, נסיבותיה האישיות של 24
הנאשמת, כמו גם רצונה בהמשך שירות תקין ועדויות האם והמפקדת, 25
מלמדים על היבטי שיקום. מכלול הדברים צריך להוביל לתוצאה עונשית של 26
רישום פלילי "מופחת" (בין בדרך של אי-ניכוי ימי המעצר מתקופת המאסר 27
ובין בדרך של שילוב בין כליאה ממשית לעבודה צבאית) תוך איזון עם פסילה 28
משמעותית של רנצ"א, מאסר מותנה מרתיע והורדה בדרגה. 29
14. בדברה האחרון הביעה **הנאשמת** חרטה על ביצוע העבירה, תוך שהדגישה כי 30
לאחר שנחשפה להשלכות מעשיה ושהתה במעצר הבינה את הנזק שגרמה ואין 31

בלמ"ס

בכוונתה לשוב על טעותה. היא ביקשה הזדמנות לתיקון ו"להגשים את החיים	1
שחלמתי" תוך הימנעות מרישום פלילי לתקופה משמעותית.	2
<u>דיון והכרעה</u>	3
<u>מתחם העונש ההולם</u>	4
15. העיקרון המנחה בענישה, כפי שנקבע בתיקון מס' 113 לחוק העונשין, הינו	5
עיקרון ההלימה. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית הדין להתחשב בערך	6
החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה	7
ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.	8
16. כבר בתחילה אציין, כי לטעמי יש מקום לקבוע מתחם עונש הולם אחד. זאת	9
נוכח העובדה כי הנאשמת השתמשה בסם מסוכן מאותו סוג בתקופות	10
סמוכות, במספר מקומות והזדמנויות, ועל-כן מדובר בשרשרת מעשים	11
המהווים אירוע אחד וכאשר עוצמת הקשר בין העבירות גבוהה (ראו: ע"פ	12
4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (2014); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת	13
ישראל (2015), בפסקה 20).	14
17. לא פעם נקבע, שיש לראות בחומרה עשיית שימוש בסמים מסוכנים בידי	15
חיילים במהלך שירותם הצבאי בכלל ובתוככי היחידה בפרט. אך לאחרונה	16
סיכם בית הדין הצבאי לערעורים את הטעמים לגישה המחמירה:	17
"צריכת הסם פוגעת ביכולת התפקודית של החייל, אשר נדרש להיות	18
נכון לפעילות ביטחונית בכל עת... הכנסת הסם ליחידה עלולה	19
להדביק חיילים נוספים בעבירות של צריכת סם ולפגוע ביכולת	20
התפקודית של היחידה כולה... וכמו כן, נסיבות השימוש בסם בתוככי	21
היחידה מלמדות על עזות מצח, תוך חריגה ממושכלות יסוד של מהות	22
המערכת הצבאית והכללים המתחייבים בה'..." (ע/4/19 התובע	23
הצבאי הראשי נ' רב"ט גרינברג (2019), בפסקה 19;	24
ההדגשות במקור)	25
18. נוכח האמור, הוטעם כי "הפגיעה באינטרס החברתי שעניינו ביטחון המדינה	26
ותושביה, בדרך של פגיעה במוכנות הצבא ובהיבטי המשמעת החיוניים לתקינות תפקודו	27
ולמילוי משימותיו – מחייבת, מטעמים של הלימה, להחמיר בענישה" (עניין גרינברג	28
לעיל, בפסקה 20; ההדגשה במקור; ע/58/15 התובע הצבאי הראשי נ' סמל	29
זוהר (2015); ע/74,75/16 רב"ט אלימלך נ' התובע הצבאי הראשי (2016)).	30

בלמ"ס

19. לא בכדי פסקו בתי הדין הצבאיים כי יש מקום להחמיר בעונשם של חיילים, 1
המרהיבים עוז ומהינים להשתמש בסם ביחידה, נוכח החשש מפני פגיעה 2
ברמת הביצוע של המשימות הצבאיות ובמסגרת שיקולי ההרתעה. יתרה מכך, 3
לאור העובדה כי תופעת השימוש בסמים בקרב חיילי צה"ל ביחידותיהם 4
הולכת ומתפשטת ונוכח הסכנה הכרוכה בה נקבע אך לאחרונה, כי מתחייבת 5
החמרה במדיניות הענישה, גם אם יש לעשות כן במתינות ובהדרגה (עניין 6
גרינברג לעיל, בפסקאות 25-27). 7
20. במקרה דנן, הנאשמת עשתה שימוש במספר לא מועט של הזדמנויות בסם 8
המסוכן החל מתחילת גיוסה ועל-פני תקופה בת מספר חודשים. הנאשמת 9
הרהיבה עוז ועשתה שימוש בסם המסוכן בתוככי היחידה בחודשים 10
האחרונים ממש, במספר הזדמנויות מועט, ועד סמוך למעצרה. נזכיר, כי 11
הנאשמת שימשה כמגן מתקנים, כאשר תפקידה מחייב אותה בנשיאת נשק, 12
כך שמעשיה מלמדים על פגיעה באמון שנתנו בה מפקדיה וסיכון פוטנציאלי 13
לביטחון המחנה שעל הגנתו הייתה מופקדת. 14
21. בד בבד, לא הוכח כי שגרת יומה של הנאשמת מחייבת אותה לשאת נשק 15
לאורך כל שעות היממה, ומעדות מפקדתה עלה כי ישנם פרקי זמן אף בתוך 16
הבסיס בהם לא הייתה מחויבת הנאשמת בנשיאת הנשק. יתרה מכך, אין 17
ראיה כי הנאשמת עשתה שימוש בסם המסוכן בעודה נושאת נשק או בעת 18
היותה בתפקיד או בכוננות. בנוסף, הנאשמת לא עשתה שימוש בסמים יחד 19
עם חיילים נוספים והיא לא החטיאה אחרים בשימוש בסם. בנוסף, 20
השימושים בסם בנסיבות האזרחיות נפסקו עובר למעצרה. 21
22. באשר לנסיבות שהובילו את הנאשמת לבצע את המעשים התגלעה מחלוקת 22
בין הצדדים. בעוד התביעה נצמדה לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים 23
– הנעדרים התייחסות לסוגיה – ביקשה ההגנה להיבנות מתסקיר העונש 24
ומעדות אמה של הנאשמת. 25
23. כאמור, כתב האישום המתוקן והפרטים הנוספים אינם מציינים ברחל בתך 26
הקטנה את המניע לביצוע העבירות. ההגנה הביאה בפני בית הדין ראיות, 27
שלטעמה יכולות ללמד על הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה, 28
ובעיקרן תסקיר העונש. 29
24. כפי שנקבע בפסיקה, "על כתב אישום, ובפרט אם מדובר בכתב אישום מתוקן שהוגש 30
במסגרת הסדר טיעון, לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלבנטיות לביצוע העבירה" 31

בלמ"ס

- 1 ובית הדין אינו אמור "להיזקק לעובדות או לנסיבות שלא נכללו בכתב האישום,
2 שבעובדותיו הודה הנאשם" (ע"פ 5841/14 **מדינת ישראל נ' ארקאן** (8.7.2015),
3 בפסקה 21 (2015); ראו גם: ע"פ 4749/17 **גניש נ' מדינת ישראל** (30.8.2017),
4 בפסקה 25 (2017); ע"פ 1548/17 **זיינב נ' מדינת ישראל** (9.8.2017), בפסקה
5 21 (2017)).
- 6 25. יתרה מכך, בעניין דומה נקבע כי "שירות המבחן אינו בוחן את אמיתות טענותיו של
7 הנאשם ובאיזו מידה הן מתיישבות עם חומר הראיות בתיק, ועל כן, ככלל, אין לקבוע
8 ממצאים עובדתיים על יסוד טענות הנבדק שהועלו בפני שירות המבחן, ואשר אינן
9 מגובות בראיות" (רע"פ 1670/16 **עוידה נ' מדינת ישראל** (6.3.2016), בפסקה
10 10).
- 11 26. עם זאת, מעבר לחריג הקבוע בסעיף 40(ג) לחוק העונשין (ראו גם עניין **ארקאן**
12 לעיל, בפסקה 21), יש להבחין בין הכלל האמור לבין מסקנות והתרשמות בדבר
13 הלך נפשה **הפנימי** של הנאשמת באותה עת, ככל שאינן נוגעות למניע **החיצוני**
14 לביצוע העבירה או לנסיבות ביצוע העבירה כשלעצמן המהוות חלק
15 אינטגרלי ומובנה של ביצוע העבירה בה הורשעה (ראו גם: תיק מטכ"ל
16 (מחוזי) 1224/14 **התובע הצבאי נ' סמל לנדאו** (227.2015), בפסקאות 40-46
17 (2015); מטכ"ל (מחוזי) 476/17 **התובע הצבאי נ' טור' ס' מ'** (16.7.2017),
18 בפסקה 14 (2017)).
- 19 27. במקרה דנן, נוכח מעמדו המורכב של תסקיר העונש שהוגש עתה לבית הדין;
20 בשים לב לפערים עובדתיים מסוימים המצויים בתסקיר באשר להיקף ביצוע
21 העבירה; ולאור כך שהנאשמת העלתה טענות בפני עורכת התסקיר הנוגעות,
22 למעשה, למניע החיצוני לביצוע העבירה (היינו, קשריה עם בן זוגה הקודם)
23 ואשר בגינן לא העידה בפני בית הדין – מצאתי שלא להסתמך על התסקיר
24 בהיבטים עובדתיים אלה.
- 25 28. בד בבד, אמה של הנאשמת העידה בפני בית הדין ותיארה את ההשפעות
26 החיצוניות השליליות שקיימות בעניינה של ביתה, כמו גם את קשייה הרגשיים
27 הניכרים בעקבות מות סבתה, עניין שהשתקף גם בתסקיר. נוכח האמור, ניתן
28 להסיק כי קשיים רגשיים והשפעות חיזוניות שליליות היו בין הגורמים
29 שהובילו את הנאשמת לבצע את העבירות נשוא כתב האישום המתוקן.
- 30 29. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת לקחתי בחשבון מספר פסקי-דין של בית
31 הדין הצבאי לערעורים (עניין **זוהר לעיל**; עניין **אלימלך לעיל**; עניין **גרינברג**

בלמ"ס

- 1 לעיל – בו דובר בשימוש בסם מסוכן בתוככי היחידה במספר רב יותר של
2 הזדמנויות ובעודה נושאת נשק; ע/94/17 **התובע הצבאי הראשי נ' סמל חרר**
3 (2017); ע/19/17 **טור' חיים נ' התובע הצבאי הראשי** (2017); ע/5/19 **רב"ט**
4 **רחנייב נ' התובע הצבאי הראשי** (2019) – בו דובר בשימוש בסם מסוכן
5 בתוככי היחידה, לרבות במוצב הסמוך לרצועת עזה כשהוא בחמ"ל,
6 ובשימושים נוספים לאחר שנחקר במצ"ח).
- 7 30. במכלול השיקולים, מצאתי כי **מתחם העונש ההולם בתיק נע בין 80-150 ימי**
8 **מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופסילה בפועל של רישיונות הנהיגה לתקופה בת
9 מספר חודשים. לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם,
10 משיקולי שיקום או בשל הגנה על שלום הציבור.
11
- 12 גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם
- 13 31. בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון כי הנאשמת נטולת עבר פלילי
14 ועברה המשמעת המועט. אמנם לא הוצגו נסיבות חיים קשות של הנאשמת
15 שהייתה להן השפעה על ביצוע העבירות, אך לא התעלמתי מן הקשיים
16 הרגשיים שליווה בשנים האחרונות כפי שעלה מעדות אמה.
- 17 32. הנאשמת הודתה באשמה, חסכה בזמן שיפוטי ונטלה אחריות על מעשיה.
18 מדובר בשיקול הנוגע לליבת מלאכת הענישה וקשור בקשר הדוק למרבית
19 שיקולי הענישה – סיכויי השיקום, הרתעת היחיד והגנה על שלום הציבור. כפי
20 שעמד על כך בית המשפט העליון:
- 21 "השאלה אם הנאשם, לאחר שנמצא אשם, נוטל אחריות למעשים
22 שבהם הורשע עומדת במרכזו של שיקול השיקום, שכן לקיחת אחריות
23 והבעת חרטה הם קריטריונים חיוניים שבהם נעזרים בתי המשפט
24 וקציני שירות המבחן לצורך הערכת פוטנציאל השיקום של הנאשם
25 שלפניהם. שיקולים אלו מהווים גם אינדיקציה חשובה לצורך בהרתעת
26 הנאשם, שהרי אי לקיחת אחריות מצידו עשויה להעיד על צורך
27 בהרתעה קשה יותר באמצעות השתת עונש כבד יותר. כמו כן הם
28 נוגעים לצורך בהגנה על הציבור, שכן היעדר חרטה ואי נטילת אחריות
29 על המעשים מעידים ברוב המקרים על מסוכנות וחשש מוגבר לחזרה
30 על המעשים בעתיד" (ע"פ 8421/12 **בן חיים נ' מדינת ישראל**
31 (29.9.13), בפסקה 20 (2013); ראו גם: ע"פ 2021/17 **מצגר נ'**

מדינת ישראל (30.4.2017), בפסקה 23 (2017); ע"פ 4277/14	1
אלזבידי נ' מדינת ישראל (28.5.2015), בפסקה 52 (2015)	2
33. יתרה מכך. מהתרשמותי הבלתי-אמצעית, ולאחר ששמעתי את העדויות של	3
אמה ומפקדתה של הנאשמת ודברי האחרונה, ועיינתי בתסקיר העונש שהוגש	4
לבית הדין – מצאתי כי ישנו סיכוי של ממש לשיקום הנאשמת, ומטעם זה יש	5
מקום להקל בעונשה (השוו לעניין הדרישה הראייתית להוכחת סיכויי שיקום:	6
ע"פ 4678/18 אנופרייב נ' מדינת ישראל (23.1.2019), בפסקה 12 (2019);	7
ולעניין הקלה בעונש משיקולי שיקום ראו: ע"פ 3613/17 זייבלד נ' מדינת	8
ישראל (17.1.2019), בפסקה 10 (2019); ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל	9
(18.4.2018) (2018).	10
34. מפקדתה של הנאשמת הצביעה על השינוי ההתנהגותי החיובי שעברה	11
הנאשמת במסגרת יחסה למפקדים בפרט ולשירותה הצבאי בכלל (ולא	12
התעלמתי מן העובדה כי העבירות נשוא כתב האישום המתוקן בוצעו במקביל	13
לשינוי האמור). אמה של הנאשמת תיארה את תכונותיה התרומיות של ביתה,	14
כמו גם את המעטפת לה היא זוכה במסגרת המשפחה. עורכת התסקיר	15
התרשמה אף היא מנכונותה, ממסוגלותה ומרצונה של הנאשמת להשתקם	16
במסגרת הצבאית כמו גם לאחר שחרורה. לכך נוספים הכרתה הכנה של	17
הנאשמת בטעות שביצעה ובנטילת האחריות המלאה על מעשיה. אף אני	18
התרשמתי באופן בלתי-אמצעי מדבריה האחרונים של הנאשמת בפניי,	19
שניכרו בהם לא רק סימני אמת אלא רצון של ממש לתקן את מעשיה ולעלות	20
על דרך הישר.	21
35. הנאשמת זוכה לאהבה ללא תנאי של אמה, למעטפת תומכת של מפקדתה	22
ולהתרשמותם של גורמים מקצועיים הבאים עמה במגע, שבהצטברם יחד	23
מובילים למסקנה כי קיימים סיכויים ממשיים וקונקרטיים לשיקומה של	24
הנאשמת וכי זו לא תשוב על מעשיה החמורים. אף התביעה, למעשה, סבורה	25
כי ניתן להסתפק בעונש מאסר בפועל החורג לקולה ממתחם העונש ההולם.	26
בנסיבות הללו, הגעתי למסקנה כי הנאשמת ראויה וזכאית אף לקבלת אמונו	27
של בית הדין, תוך הקלה בעונשה בהווה ומתן האפשרות לעתיד טוב יותר הן	28
במסגרת הצבאית והן לאחר שחרורה משירות, באופן שלא תוכתם ברישום	29
פלילי מלא. במקביל, עונש המאסר בפועל המקל יחסית יאוזן בעונש מאסר	30
מותנה מרתיע, כמו גם בפסילה של רישיונות הנהיגה לתקופה משמעותית.	31

בלמ"ס

- 1 36. סיכומם של דברים מצאתי להשית על הנאשמת את העונשים הבאים :
- 2 א. 90 ימי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר, כאשר 60 ימים מהם ירוצו
- 3 בדרך של כליאה ממשית, ו- 30 ימים ירוצו בדרך של עבודה צבאית, במצל"ח
- 4 XXX, על-פי התנאים הרשומים בחוות הדעת של רמ"ד שיקום. הנאשמת
- 5 תתייצב ביום 7/4/2019 עד השעה 09:00 אצל רמ"ד שיקום לתחילת ריצוי
- 6 עונש המאסר בעבודה צבאית.
- 7 ב. 3 חודשי מאסר מותנה למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה לפי פקודת
- 8 הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג – 1973, או עבירה לפי חוק המאבק
- 9 בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג – 2013.
- 10 ג. 30 ימי מאסר מותנה למשך שנתיים, שלא תעבור עבירה לפי סעיף 127א לחוק
- 11 השיפוט הצבאי, התשט"ו – 1955, או עבירה של אי קיום הוראות מחייבות,
- 12 הנוגעת לפקודת מטכ"ל 33.0220, למעט שתיית משקה משכר.
- 13 ד. הורדה לדרגת טוראי.
- 14 ה. 6 חודשי פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה אזרחי או צבאי, החל
- 15 מתום תקופת ריצוי עונש המאסר בפועל.
- 16
- 17 • זכות ערעור תוך 15 יום.
- 18 • ניתן היום, כ"ז באדר ב' התשע"ט, 3/4/2019, והודע בפומבי ובמעמד הצדדים
- 19 והנאשמת.
- 20
- 21 סא"ל רונן שור
- 22 סגן נשיא ביה"ד
- 23
- 24